

Folketingets Socialudvalg
Christiansborg
1240 København K

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748
EAN 5798000398566

Socialudvalget har i brev af 31. januar 2011 stillet følgende spørgsmål nr. 236 (SOU alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Mette Frederiksen (S).

28. februar 2011

J.nr. 2011-0002057

Spørgsmål nr. 236:

”Ministeren bedes redegøre for, om ministerens svar til socialborgmesteren i Københavns Kommune vedrørende udsættelser af 26. januar 2011, jf. svar på S 880, skal forstås således, at ministeren mener, at kommunerne fremover skal undlade at sanktionere kontanthjælpsmodtagere, såfremt de er boligsocialt anviste.”

Endeligt svar:

Administrationen af området er ifølge lovgivningen kommunernes ansvar, og jeg skal som minister ikke fortælle en kommune, hvordan den skal agere i forhold til en konkret person(gruppe). Jeg må henholde mig til de regler, der er fastsat af Folketinget i lov om aktiv socialpolitik.

Socialborgmesteren skriver i sit brev, at de pågældende har det, han kalder huller i indtægten. Den lovgivning, der forårsager disse huller i indtægten, er efter borgmesterens opfattelse beskæftigelseslovgivningen, og den hører i Københavns Kommune ikke under socialborgmesterens område. Videre skriver borgmesteren, at når borgeren underlægges sanktioner – af beskæftigelsesforvaltningen - har socialforvaltningen svært ved at hjælpe, idet enhver støtte vil modvirke sanktioneringen. Derfor foreslår han en sanktionsbegrænsning.

Det er kommunens ledelse, der har ansvaret for, at kommunen agerer koordineret. Når socialborgmesteren gør opmærksom på, at en række meget socialt svage borgere får sanktioner, kan jeg blot gøre opmærksom på, at beskæftigelseslovgivningen indeholder en undtagelsesbestemmelse, som giver mulighed for ikke at give sanktioner til personer, der har andre problemer end ledighed, hvis særlige forhold gør sig gældende.

Socialborgmesterens løsning er tilsyneladende at søge loven ændret, så socialforvaltningen opnår myndighed til at begrænse sanktionerne, så der altid er penge til at betale huslejen. Mit ærinde i mit svar er, at hjemmelen til ikke at sanktionere allerede findes i (beskæftigelses)lovgivningen.

Kommunens anvendelse af reglerne ved sanktionering af socialt svage borgere bør være et forhold, som kommunen sandsynligvis kan løse ved at styrke den interne koordination. Kommunen bør således være opmærksom på, om der for disse borgere i den konkrete situation kan undlades at sanktionere.

Venlig hilsen

Inger Støjberg